

Vlaams
Parlement

ingediend op **1663** (2017-2018) – Nr. 6
19 november 2018 (2018-2019)

Amendement

voorgesteld na indiening van het verslag

op het ontwerp van decreet

tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit
van 13 december 2013,
wat betreft de belasting op de spelen en
weddenschappen en op de automatische
ontspanningstoestellen

Documenten in het dossier:

- 1663** (2017-2018) –
- Nr. 1: Ontwerp van decreet
 - Nr. 2 en 3: Amendementen
 - Nr. 4: In eerste lezing door de commissie aangenomen artikelen
 - Nr. 5: Verslag

verzendcode: FIN

AMENDEMENT Nr. 4

**voorgesteld door Jan Bertels
na indiening van het verslag**

Artikel 37

In de voorgestelde tekst van artikel 2.13.7.0.2 de zinsnede "Met uitzondering van artikel 2.13.1.0.1, 2.13.2.0.1, 2.13.3.0.2, 2.13.4.0.1, 2.13.4.0.2 en 2.13.7.0.1," vervangen door de zinsnede "Met uitzondering van afdeling 5 en afdeling 6,".

VERANTWOORDING

In artikel 58 (ontworpen artikel 3.18.0.0.15/2, tweede lid) wordt bepaald dat in het geval van automatische ontspanningstoestellen die zijn verboden krachtens artikel 4, 7 en 8 van de Kansspelwet van 7 mei 1999, een belastingverhoging van 100% verschuldigd is. Met dit amendement wordt verduidelijkt op welk tarief deze belastingverhoging dient te worden toegepast.

Volgens artikel 37 (ontworpen artikel 2.13.7.0.2) is ontworpen artikel 2.13.3.0.1, dat de toestellen indeelt in categorieën, immers niet van toepassing op de automatische ontspanningstoestellen die zijn verboden krachtens artikel 4, 7 en 8 van de Kansspelwet van 7 mei 1999. Het tarief voor de belasting op een automatisch ontspanningstoestel wordt echter bepaald door de categorie waarin het is gerangschikt (zie ontworpen artikelen 2.13.3.0.1 en 2.13.4.0.1).

Dit betreft een technische vergetelheid, die een correcte toepassing van de belastingverhoging met 100% bemoeilijkt. Hoe immers de 100% belastingverhoging voor illegale toestellen correct toepassen, indien niet duidelijk is in welke categorie het toestel valt?

Dit amendement laat toe het artikel 2.13.3.0.1 wél toe te passen op de verboden toestellen; daardoor zal voor een automatisch ontspanningstoestel waarvan het type of model op basis van het ontworpen artikel 3.12.4.0.1 wel gerangschikt is in een van de categorieën uit artikel 2.13.3.0.1, maar verboden is aangezien het een inbreuk vormt op artikel 4, 7 of 8 van de Kansspelwet van 7 mei 1999 (bijvoorbeeld op het aantal toegelaten toestellen in een bepaalde spelinrichting), het tarief van de desbetreffende categorie worden toegepast (aangevuld met de belastingverhoging van 100%).

Een toestel kan ook 'niet fiscaal gerangschikt' zijn omdat het type of model ondanks de verplichting daartoe niet is aangegeven door de invoerder of fabrikant. In dat geval zal het verboden toestel volgens het artikel 3.12.4.0.1 worden beschouwd als een toestel van categorie A (het hoogste tarief, aangevuld met de belastingverhoging van 100%).

In plaats van artikel 2.13.3.0.1 toe te voegen aan de opsomming van verschillende artikelen in hoofdstuk 13 die uitzonderlijk wel van toepassing zijn op de verboden automatische ontspanningstoestellen, is het bovendien legistiek eenvoudiger om enkel die afdelingen aan te duiden die niet van toepassing zijn. Dit betekent dat de verminderings in artikel 2.13.5.0.1 en 2.13.5.0.2 en de vrijstellingen in artikel 2.13.6.0.1 niet kunnen worden ingeroepen in het geval van een verboden toestel.

■